

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

avancer, som det ærede medlem spurgte om, vil jeg gerne sige, at både maksimalpriser og maksimalavancer stadig kan fastsættes af priskontrolrådet, når betingelserne herfor i henhold til lovforslagets § 10 er opfyldt. Det ærede medlem nævnte specielt landbrugsvarerne. Her er forholdet det, at bemyndigelsen i den gældende lovs § 2 ikke på dette område har været benyttet i de senere år, forøvrigt hverken af handelsministeren eller landbrugsministeren, idet de store landbrugsvarers pris har været baseret på eksportpriserne, bortset fra den periode, hvor en prisbinding var gennemført ved særlig lov. Der opstår derfor næppe her noget særligt problem, men det er klart, at reglen i § 10, stk. 2, ikke i princippet er begrænset til bestemte vareområder.

De bemærkninger, jeg allerede har fremsat med hensyn til trustkommissionen, kan vist gælde som svar også til de efterfølgende ærede talere, der var inde på dette spørgsmål; det er iøvrigt tillige med en hel del af de problemer, der er rejst, noget af det, der egner sig bedst til en saglig diskussion i det udvalg, som jeg forudsætter nedsat. Jeg vil dog gerne overfor et par af de bemærkninger, der er fremsat, komme med et par oplysninger allerede nu.

Det ærede medlem hr. Anker Lau var inde på, at bestemmelsen i § 8, stk. 3, skulle kunne bruges på den måde, at man snarere animerede til en slags konkurrencebegrænsning. Det har naturligvis aldrig nogensinde været hensigten. Tanken er naturligvis den, at man i priskontrolrådet er nødt til at tage hensyn til, at det ikke er enhver bestemmelse, enhver konkurrenceaftale, som er urimelig i den henseende, at den fordyrer varerne. Tværtimod kan der være aftaler og begrænsninger, der billiggør varerne, og man har altså med denne bestemmelse netop villet gøre opmærksom på, at i sådanne tilfælde vil priskontrolrådet naturligvis tage hensyn hertil. Det er iøvrigt et af de spørgsmål, som jeg naturligvis meget gerne vil uddybe i udvalget og — da der altså er udtalt formodning om, at der kan være tale om misforståelser — meget gerne vil have klargjort.

Det ærede medlem hr. Weikop var inde på forskellige ting, som jeg også ved denne lejlighed gerne vil nævne. Først og fremmest nævnte det ærede medlem, at der kunne være tale om en indskrænkning af medar-

bejderstaben i priskontrolrådet. Det er naturligvis rigtigt, at når der nu bliver tale om en yderligere begrænsning af arbejdsområdet, bliver der også tale om nedsættelse af antallet af medarbejdere. I hvilken udstrækning det kan lade sig gøre at indskrænke, tør jeg ikke sige på nuværende tidspunkt, men det kan eventuelt oplyses i udvalget. Jeg tror imidlertid ikke, at man skal regne med, at nedgangen fra de nuværende 140 eller 150 medarbejdere vil blive særlig stor, men nogen nedgang vil der naturligvis komme som følge af den forenkling, der bliver gennemført.

Hvad angår antallet af medlemmer af priskontrolrådet, har jeg naturligvis overvejet, om der ville være rimelighed i ved denne lejlighed at stille forslag om en reduktion af det unægtelig meget store antal medlemmer, som priskontrolrådet består af. 23 er også efter min formening et altfor stort antal, som det er upraktisk at manøvrere med, men dette antal er man nået op på ved knopskydning i de forløbne år, efterhånden som flere og flere skulle repræsenteres i priskontrolrådet. Det bevirker efter min mening, at forretningsudvalget på en hel række punkter får en ganske særlig opgave, idet man laver en slags overbygning på rådet, hvad jeg egentlig ikke finder særlig heldigt, men på den anden side har jeg ikke ment, at der på det nuværende stade var rimelighed for at fremsætte forslag om en begrænsning. Jeg finder, at det vil være mere rimeligt at gå til en sådan begrænsning, når forhåbentlig inden længe afviklingstendensen bliver endnu stærkere markeret og et lovforslag kan fremsættes, som udelukkende angår prisaftaler, monopoler og truster. Hvis der imidlertid i udvalget nås til enighed om en begrænsning, ser jeg det selvsagt meget gerne.

I lovforslagets § 10, stk. 2, er der givet priskontrolrådet bemyndigelse til at fastsætte maksimalpriser og maksimalavancer, og i stk. 3 findes der en vejledning med hensyn til beregningen. Denne vejledning er ganske i overensstemmelse med bestemmelserne i den nuværende prislovs § 13, stk. 1, og det samme gælder vejledningen for priskontrolrådet med hensyn til det aftalebestedte område i forslaget § 8, stk. 2; denne vejledning svarer til, hvad der er fastsat i den nugældende lovs § 8, stk. 2. Med hensyn til disse vejledninger for